

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtno K 5.—, mesečno K 1.70. — Za inozemstvo celoletno K 30.—. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po: pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Narod, izbriši sramoto!

Danes ni menda na Slovenskem človeka, ki se količkaj zanima za javno življenje, — da bi po zadnjih dogodkih ne prišel do prepričanja, da je treba rešiti našo domovino lumpov, faštov, denuncijantov in nesramnih individov, ki so vzrastli v okrilju klerikalne stranke. Ta pakca je nagromadila tekoni par let nad našo domovino toliko sramote, da si kaj takega ni upala nobena stranka, v nobenem narodu. Pa ne le upala! Vsaka količkaj pošena stranka bi kaj takega sploh ne storila. Ta stranka pri nas celo nosi ime slovenska ljudska stranka — in s tem sramoto slovensko ime. Izdala je Nemcem edino čisto slovensko mesto Ljubljano, katere slovenski značaj smo si z velikim trudom priborili, škodovala je neizmerno naši narodni stvari s tem, da je vsako narodno slovensko gibanje, ki ji ni bilo po volji, denuncirala na Dunaju kot protislovensko in protinacionalno, denuncirala je ljudi zaradi septemberskih dogodkov in je sramotila naš boj ter spravila po nedolžnem v preiskavo ljudi, ki so ji bili na poti. Proti slovenski napredni stranki je poklicala Nemce na pomoč, nasproti slovenskemu človeku je pozvala nemške sodnike, da bi ga obsodili zaradi narodnih demonstracij. Vprašamo, ali so to Slovenci?

Ali niso to izvršitelji našega rodu, ki doslej še ni vzgojil take zalege, ki ji enake ne pozna noben narod na svetu!

Ali so to sploh še ljudje, ki jih je rodila slovenska mati?

V nobenem narodu na svetu bi taka stranka ne mogla obstojati. Tudi pri nas bi ne mogla obstojati, če bi narod vedel resnico. Edino le na ta način morejo pri nas Lampeti in njegovi drugi izhajati, da je narod zaslepljen, da ne ve, kaj se godi.

Zato vi vsi, ki vam je še mar slovenska čast — pojdite in pojasnite ljudem klerikalna lopovstva. Zlastno je sicer, da smo padli tako nizko, da se je moglo na slovenski zemlji kaj takega zgoditi, — toda pojdimo na delo in narod, ki bo spoznal, kam vodi kot klerikalizma, bo sam obračunal z ljudmi, ki so mu pritisnili na čelo znak narodnega izdajalstva.

Ravno ob tem času je potreba, da se širi naše napredno časopisje, v govorih in na shodih naj se pojasni klerikalne lumparije, ki so privlele razmere že tako daleč, da naroden slovenski človek nima skoraj nikake pravice, in da vladajo brezobzirno klerikalci in Nemci. Ali ni vnebovpijoča sramota, ako slovenski deželni odbornik zahteva od Nemca, naj uvede preiskavo proti slovenskim šolam, zato ker so se udeležili dijaški pogreba slovenskega pesnika? Ali bi si upal kje na svetu najslabši fašot lastne ljudi izdajati tujcem? Ali naj to vse traja še naprej?

Slovenski narod, ti rešiš na sebi pijavke, ki ti pijejo kri in izdajajo tvojo zemljo in tvoje sirove tujstvu. Spoznaj svojo zmoto in vrzi iz sebe svoje izdajalce.

V teh dneh se je videlo, kako nizko so padli slovenski ljudje in celo deželni slovenski odborniki. Ali še ni dovolj sramote?

Imeli smo doslej preteklost, za katero se nam ni bilo treba sramovati. Vsaj razun odpadnika Dežmana ne poznamo v sredini velikih izdajalcev.

Sedanja klerikalna zalega pa je prišla že tako daleč, da se s svojim izdajalstvom baha. Ako slovenski narod srečno pride iz vladne klerikal-

nih izdajalcev — potem se bo čez par desetletij sramoval te dobe — ki bo ostala za vselej naj-sramotnejša doba naše zgodovine.

Počitniška zveza slovensk. narodnega dijaštva.

Letošnja počitniška zveza se je povzpela na zelo veliko stopnjo. Seznam brezplačnih prenočišč vsebuje 522 prenočišč, izmed teh je 234 zasebnikov, 288 prenočišč so dali dijaški sami. Prenosišča so v vseh važnih krajih po slovenskem ozemlju, število prenočišč na Hrvaškem je majhno, ker se ni dalo več dobiti. Drugo leto bo treba tudi na slovenskem jugu preskrbeti več prenočišč. Slovensko ozemlje bo lahko vsak dijak prepotoval z majhnimi stroški, ker je toliko prenočišč, da bo lahko v vsakem večjem kraju zastoj prenočeval.

Ležeče je sedaj samo na dijaštvu, da kolikor mogoče mnogo potuje. Dijak naj ne presedi celih počitnic doma, temveč naj gre na potovanje, da spozna svojo zemljo in svoj narod! — Seznam brezplačnih prenočišč, ki ga je izdalo narodno radikalno dijaštvo, obsega razen seznama brezplačnih prenočišč tudi pravila počitniške zveze, legitimacijo za potujočega dijaka, kratko navodilo o potovanju, naznani, da je železniško ministrstvo kraljevine Srbije dovolilo četrtinsko vožnjo po državnih železnica kraljevine Srbije, pregled specijalnih zemljevidov po Slovenskem, seznam koč S. P. D. in statistiko prenočišč. Pravico do četrtinske vožnje po državnih železnica ima vsak za časa počitnic, ki se izkaže z legitimacijo počitniške zveze slov. naprednega dijaštva. Morda bo kdo videl tudi v tem kakšno »veleždajo«, ker so že pri nas taki časi in take razmere, da naši nasprotniki izrabijo vsako pošteno stvar v svoje umazane namene. Ko je dijaštvo prosilo za dovolitev znižane vožnje po železnica kraljevine Srbije, pač ni imelo drugega namena kot zmanjšati dijakom stroške pri potovanju po slovenskem jugu in tako mnogim revnim dijakom omogočiti pot na jug.

Vsem onim, ki so nam pri delu za počitniško zvezo na ta ali oni način pomagali izrekamo tem potom najpriskrbejšo zahvalo. Predvsem iskrena hvala vsem zasebnikom, ki so se drage volje odzvali našim prošnjam, iskrena hvala raznim društvom, ki so nam pomagala pri nabiranju prenočišč, iskrena hvala tudi potovalnim učiteljem g. Ivanu Prekoršku in g. Ant. Begu, ki sta nam dala mnogo naslovov, da smo potem lahko prosili za prenočišče.

Tovariše-dijake pa prosimo, da se na prenočiščih vedno pošteno obnašajo in vzorno vedejo, ker edino lepo vedenje nam bo pridobilo naklonjenost slovenske napredne javnosti. Slovenski napreden dijak se mora razlikovati po lepem vedenju od klerikalnega dijaka! Vsem tovarišem pa želimo, da bi jim potovanje služilo v izobrazbo in zabavo!

Odbor počitniške zveze slov. naprednega dijaštva.

DOPISI.

Iz Posavja. Odkar se je klerikalcem po dolgem prizadevanju vendar posrečilo pridobiti lastnika gostilne pri »Alešu« (A. Vilfana) na Ježici na svojo stran, se je o tej pridobitvi že mnogokrat pisalo o njem v »neodvisnih«

časopisih. On se je znal in se še danes zna prikupiti vsem z Nemcem je bil Nemec, če bi prišel Kitajec, bi bil Kitajec; če je le kaj kazalo, da bi kaj neslo, bil je povsod zraven. Se pred par leti je narodno-napredna stranka v gotovosti računala, da se bo »nagnil« čisto na njeno stran. Le z dejstvom ni računala, da so istotako proračun delali tudi klerikalci. Med tem ko so liberalci pridno popivali in tvorili glavni vir Aleševih dohodkov, so klerikalci na tihoma delali. Tudi klerikalci so postali slednjič bolj dosledni. Aleš treba boede tudi pokazati barvo? Po izreku: »Svet hoče biti goljufan, toraj goljufajmo ga; zabavljaj je, ako so bili liberalci pri njem čez klerikalce in farje, ako so pa klerikalci bili pri Alešu pa čez liberalce, bolje rečeno on hoče imeti ves svet za norca. Kratkovidneže vidiš še danes sedeti pri Alešu, tako da glihajo en dan duhovniki za mašna vina, zopet drugi dan zagledaš pri njem notorične liberalce. Vselej pa vidiš pri Alešu domačega župnika, kateri ga ima po županskih volitvah prikljenjenega na verigi. Kot funkcionar več javnih korporacij in župan se poslužuje v sedanjem času dveh tajnikov, tako da je nastal pri njem celi posavski rotovž. Novega tajnika župnik povsod vsiljuje, akoravno oba sprevidita, da ljudje ne marajo za take izvrstne voditelje nosavskih propadlih orlov itd. Kako vnet za blagor občine je Vilfan lahko presodijo čitatelji sledeči dogodek: Ko se je šola na Ježici prezidavala v večrazrednico, bil je Alešu židarski mojster omenjene zgradbe na vinu nekaj dolžan. A Vilfan prijel je za dolg takratnega župana Pečenika naj mu izplača omenjeni dolg z obrestmi vred akoravno še šola ni bila z zgradbo gotova. Kje pride občina do tega, da bi plačala kakemu obrtniku dolg z obrestmi vred pri kak občinski zgradbi. Postaja koncu vasi na Ježici — trirazredna šola, da morajo otroci hoditi v Ljubljano v šolo itd. to je vse delojako brilnega župana za svoj žep Antona Vilfana — akoravno so že občani opetovano prosili naj se premesti postaja bolj v sredino vasi, akoravno žele občani, da bi se trirazrednica še razširila v več razredov, kakor je to že povsod v ljubljanski okolici — oče župana je za vse to slep in gluhi, kajti njegova gostilna je v bližini sedajne postaje, on ni družinski oče. Pred občinskimi volitvami imel je dr. Pegan šlod, katerega so se udeležile večinoma ženske. Na shodu je tudi omenil, ako bo dovoljen klerikalni občinski odbor, smeye se Posavci zanašati na podporo od deželnega odbora. Za napravo vodovoda treba je sedaj plačati 25.000 K ali še več. Kje je dr. Peganova obljuba? Ravno sedaj naj stopi Vilfan pred svoje volilce in naj dr. Peganovo obljubo izpolni, ko bode treba šteti novce oziroma tisočake deželnemu odboru nazaj. Dr. Peganovo reklamo oziroma v zahvalo je letos nekoč Aleša prav lepo počastil. Nekateri klerikalci vedo o tej časti dr. Peganu, pa se ne držejo mu povedati njemu v obraz. Drugič še več spregovorimo o tej stvari. Slednjič spregovorimo o požarih na Ježici in v Tomčevem. Škoda je v primeru z zavarovanjem in podporo jako velika. Splošna govorica pa je: naj bi oče župana in bogati župnik samo obrestni pogorelec podarila in teh samopolo-vico, izdalo bi to več kot 100 ofrov in še toliko podpor. Pa oba nimata srca do revežev, ampak samo za svoj žep — in taki ljudje se hočejo med svetom ponašati za blagor ljudstva itd. Zbirajo se tudi nad Vilfanom črni oblaki in nevihta, katerih pa ne bode veter razpodil.

Črni oblaki so sedanjí najožji prijatelji Vilfanovi, kateri bodo vsi njega kot Posavskega Efiijalta zapustili, kajti korita se že majoje in kmalu pride čas, ko bode treba zopet odgovor dati za triletno županovanje.

Belokranjski kotichek.

Lepo majsko solnce me je izvabilo iz kotiche na plano in odločil sem se, da grem pregledovat malo gozdove in njih gospodarstvo. Ko sem tako obšel par gor, napravil sem si bil sodbo, ki je za nas same najbolj uničujoča. Niti enega gozda ne najdete, ki bi zaslužil to ime. Nihče se ne meni ni mrvice za povzdigo gozdov, ki deželici lahko prinašajo veliko dohodkov. Da bi se kdo spomnil in šel trebit svojo gozdno parcelo, bi se mu vsi smejali, češ, norec je, za koga neki dela, ko nemore ničesar spraviti v denar. Saj ponujamo drva na mestu zastoni, pa jih še nihče noče. Pravi pravcati bedak je. Faktum je, da je nekoliko resnice v teh besedah, vendar pa na noben način ne drže. Tisti plus od minus. Tam kjer so sedaj neobrasli bregovi in rebra, tam bi bili lahko najlepši gozdovi, ki bi imeli svojo stalno vrednost, ne samo za lastnika, temveč za vse one, ki imajo pod takimi neobraslenimi rebri svoja polja. Da je to istina mi bodo pritrdili vsi pametni, gotovo pa vsi tisti, ki jih je ravno vsled tega nedostaka zadela večja ali manjša nesreča. Vzemimo na primer, da nastane huda nevihta, kakor jih je bilo že nekaj letos. Voda, ki hoče svojo naravno pot v dolino, nima prav nobenega jezga, prav nobenih ovir. In nemoteno pridrvi na polja, ceste in travnike, kjer lahko ravno vsled svoje povečane sile odnese vse, kar se ji morebiti zoperstavi. Kake jarke skopije voda v takem slučaju, mislim, da ni treba posebej omenjati. Pa ne samo to, da odnese doline, tudi na golih rebrih napravi isto škodo, kateri pa se pridruži še to, da razmoči in na nek način odmoči prst od skal, tako da postane prosta in nevezana, ter se vedno in vedno pomika zemeljska plast proti dolini in zgoraj se pokazuje gole skalnate glave, prav podoba kraškega sveta. Dasiravno se vse to vrši počasi, vrši se pa vendarle vztrajno; izgubo pa bomo imeli mi sami ali pa naši potomci. Skrajni čas je, da spregledamo in začnemo tudi spogozdovanjem in gozdomenjem tako intenzivno kot z vinogradništvom. Uspeli gotovo ne izostanejo. Nekaj pametnih mladih gospodarjev se že par let muči, da bi z ali smrekov gozd, toda nimajo sreče. Že pride kak fakini, pa vam zažge, ko je vsa visoka trava suha in tako so se nekateri posestnikom že po trije nasadi uničili; zlikovci pa le niso dobili svojega plačila. Priporočamo jih pa slavnim žandarmerij, ki naj im stopi malo bolj na prste kot je to storila doslej, dasiravno je njeno delovanje v tem oziru hvalevredno.

Tudi tu v Belokranjini se veselimo s slovenskima zmagovalcema Vidmarjem in Fuchsom, ki sta nam Slovencem pridobila zopetno priznanje, da živimo. Živeli pa bomo edino tedaj, če zanesemo sokolske ideje v vsako vasico. Belokranjski Sokoli bi svojega prvoboritelja najbolje počastili, če bi ga do dobra posnemali v telovadbi, kakor tudi drugod. Naprej — do popolne zmage!!

LISTEK.
Zgodbe napoleonskega huzarja

Saj pravijo, da je celo Anguerau, ki drugače ni poznal strahu, vztrepetal pred Napoleonomovim pogledom, in to takrat, ko je bil cesar še neznan vojak. No, mene je pogledal prav prijazno in mi nagnil, da naj ostanem pri vratih. Ravno je narekoval nekaj De Menevalu, a ta se je med vsako vrsto z napeto pozornostjo oziral vanj.

»Dovolj, idite zdaj,« pravi cesar nena-doma.

Tajnik zapusti sobo, Napoleon pa pride z rokami za hrbtom proti meni in me pomotri molče z očmi. Trdno sem prepričan, da mu je ugajala moja zunanost, kajti čeravno je bil sam majhen, neznan mož, vendar je imel rad lepe in velike ljudi okoli sebe. Kakor sveča sem stal pred njim in gledal naravnost, kakor pristojna vojaku; eno roko sem držal salutiraje ob čelu, druga pa je ležala na sablji.

»Torej, monsieur Gérard,« izpregovoril in potiplje s kazalcem eno izmed zlatih vrvic na moji uniformi, »vrl oficir ste, kakor slišim; vaš polkovnik je pravil o vas same dobre reči!«

Premišljal sem, kako bi mu prav pametno odgovoril. Ker se pa nisem spomnil ničesar drugega kakor Lasalove opazke, da sestojim samo iz škornjev in ostrog, sem rajši molčal. Cesar me je gledal nekaj časa, kakor da čaka mojega odgovora; ko ga pa ni bilo, se tudi ni zdel nezadovoljen, kajti nadaljeval je:

»Menim, da ste ravno vi človek, ki ga potrebujem. Pametnih in hrabrih mož mi ne manjka.« Prekinil se je. Nisem si mogel misliti, kaj je

hotel reči, in zato sem se zadovoljil s spoštljivim zatrdilom, da se lahko zanese name.

»Kakor slišim, se znate boriti jako dobro?«

»Precej, sire!«

»Ali vas niso izbrali, da ste se bili s pred-

borilci chamberanskih huzarjev?«

»Moji tovariši so mi izkazali takrat to čast, sire,« odgovorim.

»In zaradi vaje ste izzvali tiste tedne pred dvobojem šest borilnih mojstrov?«

»Ponudila se mi je priložnost, da sem imel v sedmih dneh ravnateljstvo dvobojev.«

»In ste jih opravili brez rane?«

»Berlinj mojster lahke infanterije od triindvajsetega me je oprasnil na levem komolcu, sire.«

»Dovolj sedaj o teh otročarijah, mladi mož,« izbruhne cesar naenkrat v enem tistih popadov svoje jeze, ki so se jih po pravici tolikanj bali. »Ali mislite, da postavljam zato veterane na tista mesta, da kažejo na njih svoje umetnosti? Kako naj se vojskujem z Evropo, ko obračajo moji vojaki ost svojih mečev drug proti drugemu? Še enkrat se mi dvobojujte, pa vas zme-ljem med prsti!«

Videl sem njegovo malo, belo roko, kako preteče je mahala pred mojim obrazom, ko je izbevnil te srdite besede. In, verjemite ali ne verjemite, izpreletel me je mraz.

Koliko rajši bi bil tisti trenutek v najbolj vročem boju kakor tu! On pa je stopil k mizi, zvrnil čašico vroče kave, in ko se je obrnil zopet k meni, je bila izginila vsaka senčica tiste nevihte.

»Vaših uslug potrebujem, monsieur Gérard! Potrebujem dober meč za svojo obrambo, in posebni razlogi me nagibljejo, da si izberem v ta namen ravno vašega. Kar se godi danes med nama dvema, ne sme — vsaj dokler sem

jaz na svetu — izvedeti živa duša. Zahtevam torej molčanje!«

Spomnil sem se Talleyranda in Lasalla, toda obljubil sem.

»Prepovem si nadalje vsa ugibanja in vse nasvete z vaše strani. Vam je samo storiti, kar vam porečem.«

Priklonil sem se.

»Potreben mi je vaš meč, ne vaša glava. Mislite li moja stvar — ali ste razumeli?«

»Da, sire.«

»Ali poznate v gozdu Kancelarski drevo-red?«

Rekel sem, da.

»Tudi veliko jelko, odkoder smo začeli v terek lov?«

Kako bi nje ne poznal! Saj sem imel tisti teden pod njo tri sestanke! Toda priklonil sem se in molčal.

»Dobro: drevi ob 10. uri me najdete tam.«

Zdaj se že nisem čudil ničemu več. Da, tudi če bi mi bil ukazal, naj sedem na cesarski prestol, pripravljen bi bil in ubogal.

»Odondot pojdeva skupaj v gozd,« je nadaljeval. »Sabljo vzemite s seboj, pištole pustite doma. Oba bova molčala. Jaz vam ne porečem ničesar, in tudi vi me ne nagovorite. Ali razumete, monsieur?«

»Razumem, sire.«

»Čez nekaj časa zagledava pod nekim drevesom enega ali nemara dva moža in pojdeva proti njima. Ako vam dam znamenje, da me branite, potem potegnite sabljo, ako bom pa govoril z možmi, počakajte mirno, kaj bo. Če pride do boja, skrbite, da ne uide nobeden izmed njiju; jaz sam vam bom pomagal.«

»Sire,« se oglasim vneto, »dvoje jih ni preveč za moj meč; a boljše bi bilo nemara, da privedem s seboj še enega tovariša, da se vam

ne bo treba boriti?«

»Tatata,« pravi on, »bil sem vojak, preden sem postal cesar. Ali menite, da mož pri kanonu nima prav tako sablje kakor huzar? Sploh pa sem vam rekel, da mi prizanašajte s svojim mnenjem. Storit, kar sem vam ukazal! Kakor hitro potegneta sabljo, ne sme uiti nihče izmed njiju.«

»Ne uide, sire,« sem dejal.

»Dobro torej, drugih ukazov nimam za vas. Lahko odidete.«

Obrnil sem se; zdajci pa mi šine v glavo nova misel.

»Sire, jaz mislim —«

Planil je proti meni kakor divja zver. Zazdelo se mi je čisto, da me hoče udariti.

»Vi mislite! Mislite!« je kričnil. »Ali menite, da sem vas izbral, ker znate misliti? Glejte, da tega ne slišim več. Vi, edini mož, ki — A dovolj; ob desetih pri jelki!«

Pri moji duši! Vesel sem bil, ko sem smel iz sobe! Na dobrem konju se čutim na svojem mestu. In kadar je govor o zeleni ali suhi krmi, o ječmenu, ovsu ali rži, ali če je treba jahati s škadronom huzarjev v boj, me nima nihče dosti učiti. Kadar pa srečam kakega komornika ali obersthofmojstra ali se celo naj razgovarjam s kakim cesarjem, pa vidim, da mi meče namig-ljaje, kjer govore drugi naravnost, se mi godi kakor damskemu konju, ki so ga vpregli pred tovrni voz. Kavalir sem že, a dvornik ne.

No, kakor rečeno, vesel sem bil, ko sem stal zopet na prostem, in tekel sem tako naglo nazaj v svoj kvartir, kakor učenček, ki je ušel učitelju. Komaj pa odprem vrata, že mi pade pogled na par dolgih, nebesnomodrih nog v huzarskih škornjih in par majhnih črnih v dokolenicah in solnjih z zaponkami. Oba mi skočita naproti.

Obnovljeni septemberski procesi v Ljubljani.

Ljubljana, 7. julija.

TRETI DAN.

Razglasitev razzsodbe — Ribnikar oproščen.

Ob osmi uri jutraj se je sestal včeraj senat in se začel posvetovati glede razzsodbe, katere razglasitev je bila napovedana na tričetrti na devet. Že pred poldeveto uro je bil hodnik pred razpravno dvorano nabito poln, a še vedno so prihajali novi ljudje. Prišel je tudi g. Ribnikar, katerega so navzoči prijateljsko pozdravljali.

Toda sklepanje senata se je zavleklo neizrečeno dolgo, šele ob pol enajstih je sodni dvor sklenil posvetovanje. Poslušalstvo je napolnilo razpravno dvorano do zadnjega kotička. Tedaj vstane senatni predsednik Vederinjak in prečita

oprostilno razzsodbo.

po kateri se Ribnikar oprosti vseh obdolžitve, ki jih je naperilo proti njemu temeljem ovadbe deželnega odbornika Lampeta državno pravdnštvo.

Občinstvo je vzelo oprostilno razzsodbo z velikim zadovoljstvom na znanje.

Zanimivi pa so razlogi, katere navaja razzsodba, ker s temi razlogi so najtemeljitejši in raz najmerodajnejše mesto izpodbiti včerajšnji ekscesi in izbruhi državnega pravdnika dr. Neubergerja.

V razlogih se najprej konstatira dejstveni položaj ter se potem preide na kritični dogodek. Po izpovedi tolikih prič je sodišče prišlo do prepričanja, da je Ribnikarjev govor uplival res pomirjevalno na množico. Edino priča Pust trdi popolnoma nasprotno. A njegova izpoved sodišču ni mogla biti merodajna, ker je skrajno nezanesljiva, državno pravdnštvo je samo priznalo, da je že enkrat govoril neresnico. Pust pa je priznal sam, da je pred sodiščem lagal, dalje ga dela afera s stražnikom Ažmanom in Pavlincem skrajno nezanesljivim, istekajo so pa izpovedali njegovi predstavniki, da je človek nižje inteligence, a obener, velik osebni sovražnik Ribnikarjev. Prič Pust je trdil, da je Ribnikar klical naprej, a cela vrsta verodostojnejših prič, Ribnikarju naklonjenih in sovražnih, ni mogla potrditi tega, zato Pustove trditve sodišče ne more upoštevati!

Kar se tiče inkriminiranih Ribnikarjevih besed: naprej! in »kar skozi!« se je tudi dokazalo tekom razprave, da jih ni rabil. Zlasti priča Dolinar odločno zanika, da bi on pri prvi zaslišanju izpovedal in rabil besede: »kar skozi!« Pač pa je mnogo prič in to starih, izkušenih in mirnih mož, ki jim ne gre niti najmanj odrekati verodostojnosti, izpovedalo da je bil utis Ribnikarjevega govora pomirjevalen! To potrjuje zlasti priča Drenik, ki je star možakar, ki mu gre vse vere! (Te besede je govoril predsednik Vederinjak s povzdignjenim glasom in pri tem aludiraj na včerajšnje napade Neubergerja na razbremenilne priče.)

Po izpovedi dr. Trillerja je tudi jasno, da je bil Ribnikar med reditelji, zato je njegov nastop popolnoma verjeten. Tudi ni gotovo, odkod se je izvršil prvi napad na kazino, gotovo pa je, da se je po Ribnikarjevem govoru začela množica pomirjevati in deloma celo razhajati, a napad na kazino jo je razburil iznova, da je prodrla kordon in se tudi udeležila napada na kazino, vsled česar pa ne zadene Ribnikarja nikaka krivda. Sodišče se ni moglo uveriti o kaki najmanjši Ribnikarjevi krivdi, zato je moralo razglasiti oprostilno razzsodbo!

Ko je sodni predsednik proglasil oprostilno razzsodbo, so zbrani poslušalci obstopili Ribnikarja in mu iskreno čestitali. Na čelu velike množice ljudi je stopil Ribnikar na Slovenski trg, kjer mu je zbrano občinstvo priredilo navdušene ovacije in ga pozdravilo z navdušenimi živio-klici, tudi raz okna so pozdravljali Ribnikarja, dame so ga obsipale s cvetkami.

Po ulicah, koder je šel Ribnikar, ga je vse pozdravljalo, od najpriprostejšega človeka do inteligenta! Videlo se je povsod, da se Ljubljana veseli Ribnikarjeve oprostitve, njegove zmage nad podlimi klerikalnimi denuncijacijami.

Ljubljana je dokazala včeraj, da se je zavedala važnosti te oprostitve in g. Ribnikarju je bila njegova pot iz sodne dvorane do pošte najslajnejše zadoščenje — slovenske javnosti.

Tako je končala ta obravnava, najžalostnejše, najostudnejše poglavje iz delovanja klerikalne stranke na Slovenskem! Sodni dvor je utisnil klerikalni stranki pečat največje podlosti, pečat, ki ga ne izbriše nikdo več!

Včerajšnja Ribnikarjeva oprostitev je nov dokaz klerikalne propalosti!

POLITIŠKA KRONIKA.

Državna zbornica je v svoji včerajšnji deseturni seji začela vso svojo nalogo in rešila vse predloge, ki so še za rešiti. Koncem seje so dosegli socialni demokratje, da se je izpremenil dnevni red prihodnje seje, tako, da bo današnja seja precej dolga. Pri zaključku seje je prišlo zopet do ostrih spopadov med socialnimi demokrati in Rusini na eni, nemškimi radikali na drugi strani. — Odsek za izpremembo društvenega zakona je sprejel predlog z nekaterimi izpremembami, poročevalcem za plenum je določen soc. demokrat Pernerstorfer; pododsek za italijansko univerzo je včeraj nadaljeval svoje delo, post. Waldner je nadaljeval svoj govor, v katerem se je izrekel proti vladni predlogi. Današnji uradni list prinaša že sankcije proračunskega provizorja, a sankcijo brambnih predlog tekom treh dni, ker se začno nabori v Avstriji že 28. julija. — Poljski klub se je posvetoval o cesarskem lastnoročnem pismu, a do za-

ključka in konečnega zavzetja svojega stališča še ni došel.

Konec parlamentarne seije. V včerajšnji seji državnega zbora je predsednik zaključil letno zasedanje državnega zbora. V svojem govoru je poudarjal veliko delo, ki ga je dovršil državni zbor v tem zasedanju. Zlasti je pel zbornici hvalo vsled tako ugodne rešitve brambne reforme. Prihodnja seja državnega zbora se skliče pismenim potom.

Odgoditev bosanskega sabora je razglajena. Odgovoditev je izsledila temeljem razbitih pogajanj med skupnim finančnim ministrom in bosanskimi političnimi strankami. Ker pa ni upati, da se doseže delamoznost sabora, je gotovo, da bo odgoditvi sledil tudi v najkrajšem času razpust.

Volilni boj v Združenih državah. Po današnji situaciji soditi, je zmaga republikanske stranke pri volitvi za predsedstvo izključena vsled medstrankarskega boja med Taftom in Rooseveltom. Zmaga je zagotovljena nominiranemu kandidatu demokratske stranke Woodrowu Wilsonu.

Srbsko - bolgarska carinska unija je bila predmet zadnji razpravi bolgarskega ministrskega sveta. V tem posvetovanju se je sklenilo, da naj bolgarska vlada podvzame vse korake, ki so mogoči, da se uresniči ta misel.

Turško vojaško revolucijo so brezdomno, kakor je razvidno iz najnovejših poročil, inscenirali somišljeniki liberalne stranke, katero je porazilo nasilje mladoturške vlade pri sedanjih volitvah. To dokazuje tudi dejstvo, da so zahteve vojaških upornikov popolnoma političnega značaja. Uporniki namreč zahtevajo, da se sedanji sultan Mohamed odpove prestolu in da se proklamira sultanom princ Jusuf; razpust sedanje zbornice in sklicanje narodnega in ljudskega parlamenta; jamstvo osebnosti in duševne svobode; ureditev narodnostnih sporov, avtonomije Albanije.

Sprejem slovenskih zmagovalcev iz Prage.

Slovenski sokoli so dosegli v Pragi zmago, ki dela čast celemu slovenskemu narodu. Slovenec Stane Vidmar je bil prvi med slovenskimi sokoli in slovenska vrsta je bila peta med župnimi vrstami. Zato je Ljubljana priredila sokolom in posebno br. Vidmarju dostojen sprejem.

Sinoči ob pol sedmi se je začel polniti prostor pred kolodvorom. Kmalu na to je prikoral ljubljanski Sokol z zastavo. Občinstva je bilo toliko, da je bila vsa cesta polna.

Slovenski sokoli so se vrnili z gorenskim vlakom ob 7. zvečer. Po kratkih pozdravih v Radovljici, Kranju in št. Vidu so se jim pridružili tudi gorenski sokoli, ki so jih spremili do Ljubljane.

Ko se je bližal vlak je množica sokole že od daleč pozdravila.

Živel Vidmar! je donelo po vsem peronu. Ko je Vidmar izstopil, ga je pozdravila najprej g. dr. Kokaljica v imenu narodnega ženskstva ter mu je izročila krasen lovorov venec s slovensko trobojnicjo z napisom: »Zmagovalcu tekme — Narodno žensstvo.« — Prisotne gospodične so Vidmarja obmetavale s cveticami.

K pozdravu na kolodvor je prišel župan dr. Ivan Tavčar in podžupan dr. Triller, kot zastopnika Ljubljane in sta vrlega zmagovalca na kratko pozdravila. — Stane Vidmar je na to v spremstvu bratov tekmovalcev burno pozdravljan odšel s kolodvora, kjer so ga z glasnimi živio-klici pozdravili sokoli in občinstvo.

Pred ljubljansko sokolsko zastavo je Vidmarja in druge tekmovalce nagovoril dr. Triller. Povdarjal je veliko važnost sokolske ideje za slovenski narod in je vspodbujal vse, da slede zgledu praških zmagovalcev. — Za njim je pozdravil Vidmarja starosta Slov. Sok. Zveze dr. Oražen, ki se je spominjal velikih praških dni, bratskega sprejema in trde tekme, ki so jo imeli naši sokoli. Čestital je v imenu Zveze Vidmarju na zmagi. — Stane Vidmar se je v kratkih besedah zahvalil sokolom in vsem za krasen sprejem »Storili smo, kar je velela dolžnost do domovine.«

Navdušeni pozdravi so na to zagrmeli od vseh strani. Sokolstvo je na to odkorakalo po Resljevi cesti proti mestu. Na čelu je jездilo 13 sokolov, — za njimi je šla godba »Slov. Filharmonije« — potem trobentači, zastava »Ljubljanskega Sokola« za njo pa Stane Vidmar z lovorovim vencem na ramih v družbi tekmovalcev. Za njimi so stopale sokolske vrste. Ulice so bile polne, z oken so letele cvetke, gospodične so metale rože iz vrst občinstva. Sprevod je šel v glasnem navdušenju na Vodnikov trg — za sovražnike sokolstva v »Kat. tiskarni« se niso zmenili niti sokoli niti občinstvo. Množice so spremljale sokole do Nar. doma. Tam so sokoli zapeli »Hej Slovani«, na kar so Vidmarja dvignili na rame. Z oken Nar. doma je kar deževalo samih cvetk. Stane Vidmar se je na to burno pozdravljan po ulicah odpeljal kot zmagovalac na svoj dom.

DNEVNI PREGLED.

Naša včerajšnja konfiskacija. Včeraj je prišel naš list skoro popolnoma pobeljen iz vlade. Zaplenjenih je bilo nič manj kakor 10 dnevnih vestí, ves uvodnik in karikatura. Radi nedeljskega počitka nismo mogli napraviti druge izdaje. Včerajšnja konfiskacija našega lista je uničim. V svoji veliki gorečnosti se je cenzura spozabila tako daleč, da nam je zaplenila karikaturu, katero smo neovirano prinesli v št. 188, dne 16. maja našega lista. Proti konfiskaciji onih člankov se bomo takoj pritožili, obenem pa poskrbeli, da se bodo članki imunizirali. Vemo, da je gotovim krogom silno neljubo vsako pisanje o sramotnem porazu dr. Lampeta, ki je hotel uničiti in spraviti v ječo popolnoma nedolžnega človeka, toda s konfiskacijami nam tega nikdar ne bodo preprečili.

Shod zaupnikov narodno - napredne stranke. Včeraj dopoldne se je vršil v veliki dvorani »Mestnega doma« sijalen shod zaupnikov narodno - napredne stranke. Klub silnim grožnjam od strani »Slovenca« in terorizma duhovnikov na deželi, je bila udeležba naravnost velikanska. Shod je otvoril dr. Tavčar kot predsednik izvrševalnega odbora stranke in izvajal sledeče: »Današnji sijajni shod nam dokazuje, da še vedno živimo kljub temu, da so nas klerikalci že neštokrat pokopali in da so se naše bojne vrste vedno bolj množile. Vse grožnje in vsa nasilstva, katera izvajajo klerikalci nad nami, nam dokazujejo, da se nas silno boje. Nam ni treba nikdar obupati in tudi nimamo zato nobenega povoda. Klerikalna stranka je dandanes že tako na robu propada, da se le z največjim naporom s pomočjo barona Schwarza drži na krmlu. Vlada postopa z nami, kakor da nimamo popolnoma nobenih pravic. A to ne more trajati dalje. Stranka, ki je samo radi tega, da je dobila na škodo napredne stranke, par strankarskih koncesij, izdala vse naše narodne in terese, je stranka propada. Kako daleč so zabredli že klerikalci, nam priča dejstvo, da je deželni odbor nastopil kot ovaduh in se ne plaši pred justičnimi umori. To je že prava blaznost, ki mora privedi do poloma. Treba nam je priboriti si samo še dva mandata v deželnem zboru in klerikalna večina bo uničena. Zato je treba že sedaj na delo. Nato je referiral dr. Ravnihar o splošnem političnem položaju. Stavil je sledeče resolucije, ki so bile enoglasno sprejete: 1. Zaupniki nar. napredne stranke zbrani na shodu v Mestnem domu v Ljubljani dne 7. julija sklepajo odposlati drž. zboru na Dunaju peticijo, s katero zahtevajo združitev vseh od južnih Slovanov priborenih pokrajin te monarhije v redno upravno in avtonomno celoto. 2. Vladi, od katere zahtevajo, da se v vsakem pogledu izvede in vrši popolno ravnopravnost, zlasti pa pravosodni upravi izrekajo zaupniki nar. napredne stranke nezaupanje; globoko obžalujejo, da se pravosodna uprava ne more povspeti do nepristranosti in objektivnosti, ampak se pokorava nemško - nacionalni politiki. 3. Zaupniki priznavajo veliki pomen prosvete za politično življenje narodovo, pozivljajo somišljenike napredne stranke, da ustanavljajo in dejansko podpirajo vsa naša prometna in obrambna društva. Osobito pažno je posvetiti Sokolstvu, Ciril Metodovi družbi, Braniboru, Planinskemu društvu, glasbenim in pevskim društvom, čitalnicam in bralnim društvom, širjenje časopisja in ustanavljanje knjižnic. 4. Priznavajo veliko važnost smotrenega gospodarskega in socialnega dela, priporočajo ustanovitev zadrug le samo tam, kjer je zato resnična gospodarska potreba, obstoječi zavodi pa naj se podpirajo kar najizdatnejše. 5. Zbor zaupnikov nar. napredne stranke obsoja na brezvesten in nasilen način ustvarjene protustavne razmere v kraljevini Hrvaški, izraža svoje simpatije in svojo neomejeno bratsko ljubav narodu hrvaškemu. Zatem je poročal dr. Triller o deželni klerikalni politiki in njenih posledicah. Govor dr. Trillerja je zbudil med zborovalci velikansko pozornost; mestoma je prišlo do zelo viharjih prizorov vsled ogorčenja radi nečuvencega postopanja deželnega odbora proti naprednjakom. S podrobnostmi se bomo še pozneje pečali. O organizaciji stranke po deželi so poročali gg.: Reiser, notar Marinšek, Mazelle, Rus, Šega in Ribnikar, o »Narodnem skladu« pa gosp. Ivan Hribar. Na shod je došel brzoglavni pozdrav izvrševalnega odbora nar. napredne stranke na Štajerskem. Ob 1. uri popoldne je bil shod zaključen.

Da se ne sramuje klerikalna stranka takega dež. odbornika, ki mu je pred sodiščem bilo dokazano, da je v uradu dež. odbora, ko je zasliševal uradno priče zoper Ribnikarja — vedoma drugačno izpoved prič napisal v protokol. Popolno svojo nesposobnost je pa izkazal s tem, da ni dal pričam protokolarno izpovedi niti prečitati — niti podpisati. Ni čuda potem, če se je pl. Suklje izjavil v svoji brošuri, strogo proti poslovanju deželnih odbornikov, ki se silijo v vodstvo klerikalne stranke.

Deželni mlini — že meljejo narobe! Na Završnici se je nakupilo vse vodne sile, ki so uporabne. Dež. odbornik dr. Lampe je pričel z delom in je vtaknil v te vodne sile že 300.000 K. To je ogromna svota za našo deželo, ki je v finančijni stiski in pred gospodarskim polomom, kakor slika pl. Suklje, bivši klerikalni deželni glavar v svoji brošuri. Sedaj se je pa izkazalo, da te vodne sile sploh ne bodo dale toliko moči in elektrike, kakor je dr. Lampe to govoril. Dr. Šušteršič, kot dež. glavar, je dal ta dela sedaj takoj ustaviti. Radovedni smo, kdo bo dež. vrnil davkoplačevalcem teh 300.000 K? Klerikalna deželna odbornika dr. Pegan in dr. Lampe torej pridno kopljeta grob klerikalni stranki.

Mandljevi mlini bi mleli prav. Kako prav je imel bivši klerikalni deželni poslanec Mandelj, ko je nastopal proti deželnemu mlinarju dr. Lampetu in njegovim mlinom, se razvidi in je dokazano danes. Klerikalni poslanec Mandelj je rekel tedaj, da on ne more prevzeti odgovornosti za tako gospodarstvo klerikalne stranke v deželnem zboru. Odložil je raje mandat. Danes so se Mandljevi prorokovanja uresničila. Mlin in vodne sile so nakupljene, zabiti je denar, delo se pa ne bode rentiralo in ne dokončalo. V klerikalni stranki poka in bankrotu politika Slovenske Ljudske Stranke zadobiva po deželi vedno večje dimenzije. Še malo časa in slovensko ljudstvo pomoče samo dr. Pegana in dr. Lampeta iz deželnega odbora.

Šuftblatt. Lansko leto je bilo znanemu »Grazer Tagblattu« pred sodiščem dokazano, da je »Šuftblatt«. Tudi mi imamo svoj »Šuftblatt«, ki pa še v večji meri zasluži to ime. To je »Slovenec«, glasilo klerikalne stranke in organ ljubljanskega škofa. Danzadnem mrgole v tej cunji denunciacije najpodejšje vrste. Na naj-sramotnejši način se blatijo ljudje pošteni, ki pa imajo edino to napako, da so naprednjaki in nočejo kloniti svojega tilnika pred klerikal-

nim molohom. To denunciranje se vrši popolnoma sistematično, po vseh pravilih klerikalne morale. Kaj zato, če je vse skupaj laž, samo da ima nasprotnik škodo in da izkrvavi v tem boju. Z isto doslednostjo, s katero je ta »Šuftblatt« preganjal Ribnikarja, preganja sedaj prof. Juga, kateremu naprtuje vedno nova hudodelstva. Gotovo je, da se bo slejkoprej izkazala tudi popolna nedolžnost prof. Juge. Tem škandaloznim nezmesam je v resnici treba napraviti konec. Dolžnost naprednega občinstva je, da napove neizprosno boj tej klerikalni cunji in podpira raje napredno časopisje. Tu bomo klerikalce zadeli najbolj v živo.

Dr. Lampetu, deželnemu poslancu, deželnemu odborniku in knezoškofijskemu vikarju je v soboto zvečer nekdo pred Prešernovim spomenikom poštno pljunil v obraz.

Neverjetne predrznosti in — svinjarije Sokolov. »Grazer Tagblatt« prinaša pod zgorajšnjim naslovom sledeči, res čisto svinjski napad na Sokole: Dne 3. t. m.: Danes popoldne je prišel v št. Mihael posebni vlak s Sokoli, ki so se vračali iz Prage. Na postaji se je vlak ustavil. Sokoli so takoj začeli razgrajati in zmerjati občinstvo. Vpili so, peli in plesali narodne plesne in se obnašali na silno izživljajoč način. Seveda so tudi prav pridno pili in žrlili; toda, ko je bilo treba plačati, je natakral zapazil, da so veliko več pojedli in popili, kot so plačali. Plemeniti sinovi Slavije so opravili tudi svojo potrebo kar v vozovih vlaka. Take svinjarije se dobe res samo v »Grazer Tagblattu«. Če imajo Nemci take navade in manire, jih naj obdrže zase in ne prodajajo drugim. Mi jih hvalabogu še nimamo.

Slovenici! Vrnili se je v domovino zmagovalci v vseslovenski sokolski tekmi. Ne pozabimo, da je br. Vidmar načelnik onega Sokola, ki je brez zavetja, ki so ga sokolski sovražniki pred pol letom vrgli iz telovadnice, ki je bil začasno v »Nar. domu« in se v zadnjih dneh znova selil na Taborski trg na dvorišče, kjer ga v rednem delu ovira slehro deževje. Za to pozivljamo Sokole in napredno občinstvo, da oslavi sokolsko zmago na najbolj izdatni način s tem, da se v teh dneh spominja s prispevki za zgradbo »Sokolskega doma« Sokola I., kjer deluje br. Vidmar in kjer nam lahko vzgojijo novih zmagovalcev v mednarodnih tekmah.

Nemško nasilje na univerzi v Gradcu. Kakor je »Dan« že nekoč poročal, je bil uveden na univerzi v Gradcu za letni tečaj 1912 kolegij »Deutsche Vortragskunst«, toda s pridržkom »le za slušatelje nemške narodnosti«. Nenemški dijak si seveda nastopil proti temu in rektorat graške univerze jim je tudi obljubil, da bo ugodil njihovim željam. Kako resno pa je vzel zadevo, se vidi iz tega, da je bilo pred začetkom predavanj iz tega kolegija objavljena neka »Kundmachung«, ki pravi, da ima ta kolegij namen izobražati slušatelje »nemškega jezika«, to je take, ki morejo z dovoljnim razumevanjem slediti tem predavanjem, v govoru »materinskega« in da se bo podoben kolegij uvedel tudi za »nenemške dijake«, če bi se pokazala potreba zato. Razvidno je, da to skrupulo nasprotuje že samo sebi. Pa tudi praksa je pokazal, da so se merodajni krogi uklonili terorizmu nemških buršev. Ko se je namreč nekaj nemških dijakov hotelo vpisati v ta kolegij, misleč, da razumejo dovolj nemščine — med njimi tudi Slovenci, ki so obiskovali gimnazije z nemškimi učnim jezikom, — so bili zavrnjeni, češ, (čujte!) prostora primanjkuje. V resnici pa je bila vzrok temu nastopu akad. oblasti demonstracija buršev pri prvem predavanju iz tega kolegija. Z gotovostjo lahko rečemo, da bi bili tedaj burši zopet pokazali hvalisano nemško »kulturo«, (vsi so bili oboroženi z debelimi palicami!), da ni bilo nemensko dijaštvo pametneje in se ni odtegnilo temu predavanju. Takega početja seveda nemensko dijaštvo ne more trpeti naprej, ko so je akademične oblasti že enkrat pustili na cedilu in niso držale svoje dane besede. Zato se je že tudi obrnilo na nemenske gg. poslance, ki so — upamo — storili v tem oziru potrebne korake, da si prepotentni Nemci v prihodnje ne bodo več dovoljevali podobnega nasilja.

Kako klerikalni časniki mrcvarijo slovensčino, je že od sile. Teden za tednom najdemo v klerikalnih listih žalostne vzgled. »Gorica« z dne 2. t. m. piše »Ljudi, ki peljejo slabo življenje, je vedno več.« Škoda, da ne pove ali ga peljejo z vozom, ali z rakoplovom. Ko bi Slovence čitali sedanje klerikalne časopise, bi se zgražal, kako ti ljudje mrcvarijo slovensčino. — Dandanes že vsak ljudskošolski učencev zna pravilno slovensčino, klerikalni časniki pa »peljejo« tako življenje.

III. shod jugoslovanskih naprednih učiteljskih abiturijentov in abiturijentk. Vsakomur je znan obupni boj, ki ga bije danes napredno učiteljstvo, znan je dalje tudi bedni položaj, bedno gmotno stanje, v katerim žive danes Slovenci, predvsem pa Kranjski učitelji. Človek bi mislil, da se ni mogoče več ustavljati divjemu preganjanju baš zbesnelih klerikalcev, a baš nasprotno. Krivica rodi odpor, vedno več je onih, ki se jim studi fanatično preganjanje učiteljstva. Klerikalna strahovlada je na vrhuncu in ravno v teh žalostnih časih stopijo v boj najmlajše moči. Dne 16. t. m. se zbere učiteljski abiturijenti in abiturijentke k velikemu zborovanju v veliki dvorani Mestnega doma, da pregledajo pot nazaj in umerijo korak v bodočnost. Zborovanja se udeležijo vsi slovenski abiturijenti in abiturijentke, dalje pa še mnogo tovarišev iz Istre, Dalmacije, Hrvatske in Bosne, Ljubljanske napredno javnosti opozarjamo torej že danes na ta velevažni shod, da izkaže s svojim posebnim simpatije jugoslovanskemu naprednemu učiteljskemu zborovanju. Natančen program prinesemo pravočasno.

Okrajna učiteljska konferenca za ljubljansko okolico je bila v soboto v Mestnem domu. Dež. sodni svetnik g. Milčinski je povedal veliko zanimivega o varstvu sprjenih

strok. Na to je pa nadzornik g. Gabrček z dolgovnim poročilom moril navzoče. Na tej konferenci so se tudi merili prvi učitelji in šolskarija. Žal, da je ta zmaga pri volitvi v stalni odbor (Lavitžar največ glasov 86 proti Žirovniku s 53 glasovi) in pri volitvi zastopnikov učiteljskega sveta (Lavitžar 68 proti Žirovniku s 55 glasovi). Tu se vidi vsa beda učiteljskega sveta, ki svoje moštvo prodaja za — Blaževce žegnajo ob času, ko so klerikalci sramotno pogoreli v Ribnikarjevem procesu. — Konferenca je trajala od 9. ure dop. nepretrgoma do 3. ure popoldne. Tako se norčujejo iz učiteljskega sveta celo v tako slovesnih shodih.

Za državno policijo v Ljubljani išče deželna vlada naslednje prostore: a) Eno poslopje za c. kr. policijsko ravnanje, policijsko stražo in policijski zapor v sredini mesta, s približno 50 prostori za uradno poslovanje in dvema uradnima stanovanjema, obstoječima iz 6, oziroma iz 3 sob in pritliklami, oziroma eno poslopje za policijsko ravnanje s približno 30 prostori in s stanovanjem za policijskega ravnatelja s 6 sobami in eno drugo poslopje za policijsko stražo, policijske zapore in stanovanje za poveljnika policijske straže s približno 20 prostori. b) Prostori za 10 policijskih stražnic, in sicer v bližini: 1. Kavarnice Evropa, 2. Sv. Petra cerkve, 3. Cesarja Jožefa trga, 4. Domobranske vojašnice na Poljanski cesti, 5. Sv. Jakoba trga, 6. Dolenjskega kolodvora, 7. Trnovske cerkve, 8. v Spodnji Šiški, 9. v Udmatu blizu orožniške postaje in 10. na Glincih v bližini cerkve, pri vsaki za službeno poslovanje 4 prostore in nadalje s stanovanjem z dvema sobama in s kuhinjo. Prostori za stražnice morajo se nahajati v pritličju na prometni ulici, stanovanja so pa lahko v I. in II. nadstropju ali na dvorišču. Ponudbe imajo se do 15. julija vpsolati deželni vladi.

Kaznovan je bil včeraj, v soboto dopoldne steklar Maks Tušek, ki ga je tožil steklar Agnola zaradi žaljenja časti. Tudi gospa Agnola je tožila Tuška zaradi žaljenja časti in raznih očitkov. Tušek se je izgovarjal na 31 pohvalnih pism župnikov in cerkvenih uradov, a to mu ni pomagalo. Obsojen je bil na 14 dni zapore ali na 100 K globe ter na vse pravne stroške. Seveda je Tušek veren somišljenik S. L. S.

»Svobodna Misel«, Z ozirom na notico v naši četrtkovni številki, da se vrši sestanek »Svobodne Misli« začetkom avgusta, nam poroča tajništvo »Svobodne Misli«, da je tista notica prišla v list brez njegove vednosti. Tajništvo doslej ni še sklicalo sestanka in tudi ni nikogar pooblastilo, da ga sklicuje. Kdaj in kje se bo vršil sestanek, to bo tajništvo pravočasno naznanilo.

Konkurz je napovedala trdka Fran Souvan sin, v Ljubljani na Mestnem trgu št. 22. Imenovane trdke ni zamenjati s trdko Franc Ksav. Souvan.

Slovenski mladini v Trstu naznanjamo, da vpisuje člane v Nar. soc. mladinsko organizacijo brat Fran Pišoi, ul. sv. Marka 19, II. nadstropje.

Narodno-socialna mladina v Trstu sklicuje na nedeljo 17. julija ob 10. dopoldne sestanek v gostilni »Kosič« pri Sv. Jakobu, ul. Sv. Marka 19.

Interesentie se opozarjajo na to, da bode dne 10. julija t. l. ob pol enajstih dopoldne pri okrajnem sodišču v Radovljici dražba »Hotela Dobrava« (vloži št. 153 k. o. Dobrava pri Zasiplu). Cenilna vrednost znaša 30.163 K, najnižji ponudek pa 15.081 K.

Ne potrebujemo praznih besed ampak dejani na našem gospodarskem polju. O potrebi gospodarske osamosvojitve slovenskega naroda se je že mnogo govorilo, naj besedam slede tudi dejanja! Za gospodarsko povzdigo našega naroda vsak lahko dela, če ima le nekoliko dobre volje. To pa s tem, da vedno in povsod kupuje domače blago. Med kavniimi pridatki zavzema odlično mesto Kolinska kavna primes, ki ni le najboljše, ampak tudi pristno domači kavni pridatek. Vsaka zavedna slovenska gospodinja kupuje samo Kolinsko kavno primes.

Dve dramski produkciji priredi s svojimi privatnimi gojenci Milan Skrbinšek, član slov. gledališča dne 10. in 12. t. m. v areni »Narodnega doma«. — Prvi večer se igra A. Schnitzlerjeva tridejanska drama »Ljubimkanje«, drugi večer pa se vprizore tri enodejanke: Goethejeva drama »Sestra«, izvirna noviteta, ubranostna slika »O polnoči« in Paul Aleksandrova burka »Strešni igralja«. Pričetek ob 8. uri zvečer. Vstopnine ni. Prostovoljni prispevki v pokritje stroškov se hvaležno sprejmejo.

Slika z vsesokolskega zleta v Pragi priobčuje totedenska številka »Sl. II. Tednika« in sicer: Nastop naraščaja (6000 deklic in dekčkov!) 4 slike. Zmagovalec pri tekmi za prvenstvo slovanskega sokolstva Stane Vidmar; ustanovitelj sokolstva Tyrš in Fügner ter prijlu nagrobni spomenik, Robert Todt, podnačelnik, poslanec gosudarstv. dume A. S. Sižinskij, starosta in Erben načelnik »Zveze ruskega sokolstva«; starosta »Česke obče sokolske«, dr. J. Schreiner; pariški župan H. Gaili na vsesokolskem zletu v Pragi. Zanimivi sta tudi slike: Erben, načelnika »Zveze ruskega sokolstva« predstavijo carju Nikolaju in slika težavne vratolomne vaje pri telovadbi na krogih na zletu v Pragi. — Ta »S. I. T.« mora gotovo vsakogar zanimati, saj nam kaže najvažnejše osebnosti zleta v Pragi. Priobčuje še tudi 3 druge slike, romana »V burji in viharju«, »V službi kalifa« itd. Priporočamo vsem, da se naroče na »S. I. T.«

Kinematograf »Ideal«. Danes zadnji dan krasnega sporeda. Športna slika »Dirke v Freudenau«, sijajna drama v barvah »Skrivnost žene« (Lukrecia Borgia v 2 dejanjih) kakor tudi humoreska »O, te ženske« z Maks Linderjem vzbujajo splošno občudovanje. Jutri sijajna veseloigra v 2 dejanjih s komikom Princem »Pustolovstva ločenega«.

Tramvajске nesreča se je sinoči zgodila na Dunaju, ko se je zaletel motor električne železnice v velik voz obložen s sodčki piva. Iz tramvaja sta padla dva zdravnika, en medicinec in sanitetni sluga. En zdravnik je nevarno poškodovan, drugi so manj ali več ranjeni.

Zanimiva razsodba kasacijskega sodišča. Najvišje sodišče na Dunaju je razsodilo, da lastnik kakega poslopja v slučaju, če opeke, katere pomeče veter ali vihar iz strehe, napravijo kako škodo, ni dolžan isto nikomur povrniti.

Vsa žetev uničena. Na Šabcem in okolici v Srbiji je divjala strašna nevihta, ki je uničila vso žetev.

Loterijske številke. Dunaj: 28, 57, 59, 43, 49. — Gradec: 54, 69, 78, 85, 1.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila

PRED VELIKIMI POLITIČNIMI IZPREMEMBAMI V AVSTRIJI IN NA OGRSKEM.

Dunaj, 6. julija. Iz dobro poučenih krogov se poroča, da vlada v merodajnih krogih skrajno nezaupanje napram politiki v Avstriji in na Ogrskem. Zato je pričakovati tekom sedanjih parlamentarnih počitnic izprememb v obeh državah polovicah. Demisija v obeh vladah je gotova; kot bodoči avstrijski premijer se imenuje sedanji češki namestnik knez Thun, ogrski pa grof Festeticz.

PRITOŽBA POŠTORSKIH ČEHOV.

Dunaj, 6. julija. Upravno sodišče je odbilo češke manjšine v Poštorni proti občinskim volitvam v Poštorni, pri katerih so kakor je znano s sleparijami in goljufijami zmagaali Nemci.

OMEJENO ŠTEVILO MEDICINCEV NA DUNAJSKI UNIVERZI.

Dunaj, 6. julija. Vseučiliški senat je sklenil uvesti na anatomskega inštitutu numerus clausus. V bodočem šolskem letu bo na inštitut pripuščenih samo 1000 medicincev. Letos je bilo v tem inštitutu 1500 medicincev, torej bo moralo najmanj 500 dijakov oditi na druge univerze.

OBČINSKI SVET V LVUVU RAZPUŠČEN.

Lvov, 6. julija. Občinski svet v Lvovu je razpuščen, župan Neumann in oba podžupana so imenovani za občinske gerente.

NOVO NASILJE KOMISARJA CUVAJA.

Reka, 6. julija. Včeraj in danes bi se moral vršiti na Sušaku in okolici narodni praznik z nabiranjem prispevkov za Družbo sv. Cirila in Metoda za Istro in Gajevo društvo na Reki. Cuvaj pa je po svojem zaupniku Zmajčiču prepovedal nabiranje prispevkov, ker se gre za izobraževalne namene izven Hrvaške. Vsi tedaj so narodni prazniki odpovedani, med prebivalstvom vlada veliko ogorčenje.

VSTAŠKO GIBANJE V MACEDONIJI.

Sofija, 6. julija. Sinoči so bila zaključena posvetovanja macedonske revolucionarne organizacije, katere so se udeležili tudi delegati najupliveljših bolgarskih štrank. Sklepi konferencie se čuvajo še kot strogo tajni, a smatra se kot gotova dejstva, da bodo ti sklepi izzvali konflikt med Turčijo in Bolgarsko.

SKUPN PRORAČUN.

Dunaj, 7. julija. Današnji skupni ministrski svet se bo pečal v prvi vrsti s predpripravi za bodoče delegacijsko zasedanje vendar se skupni proračun ne določi končno, ampak se dovoli od obeh vlad le okvir v katerem se bo smel isti gibati. Konečni sklep se predloži ministrskemu svetu, ki se sestane neposredno pred delegacijskim zasedanjem v septembru. Le višina kredita za vojaške potrebe se določi z ozirom na brambno reformo in bližnje nabore že jutri.

POLJSKO - RUSINSKI SPOR.

Lvov, 7. julija. Delegati posameznih poljskih klubov, kakor državno- tako tudi deželnozborskih so sklenili, da se prepusti rešitev poljsko - rusinskega spora poljski delegaciji v galskem deželnem zboru. Da se zagotovi redno delo galskega deželnega zbora, se je pogajal predsednik poljskega kluba v državnem zboru dr. Leo o spornih točkah volilne reforme za galski deželni zbor.

VLADARSKI SESTANEK.

Berolin, 7. julija. Sestanek nemškega cesarja in ruskega carja tvori predmet vsega javnega življenja. Utis tega sestanka je jako povoljen.

Pariz, 7. julija. Francoska javnost zavzema napram vladarskemu sestanku jako ostro stališče. Gil Blaš pozivlje Francijo, da mora prekiniti vsako zvezo z Rusijo, ker je ta zveza Franciji le škodljiva.

VOJSKA.

London, 7. julija. Angleška vlada je odklonila konečno in definitivno vsako posredovalno akcijo temeljem konference vevlasti, ker bi imela taka konferenca lahko skrajne slabe posledice.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Stara oblika in čevli se kupijo po ceni jutri v ponedeljek od 9.—12. v Bethovnovi ulici št. 9, vrata 9.

Mlade lovske pse se proda v Kolodvorski ulici št. 7. 459—1

Lepo obflovana soba s posebnim vhom se takoj odda. Natančneje v prodajalni Sv. Petra cesta št. 35. 416—1

Skoraj novo različno krasno pohištvo, pisarniška oprema in nov šivalni stroj se radi odhoda proda. Vpraša se v Sp. Šiški št. 77.

Na pol pokrita kočija z angleškim širnim zraven se poceni proda. Vprašati pri tovarni igralnih kart.

Mesto posebnega obvestila.

Potrtim srcem javljamo v svojem imenu vseh sorodnikov, prijateljev in znancev, da je moj ljubi nepozabni dobri soprog ozi. oca, sin in brat, gospod

Alojzij Cacak,

tehnični uradnik pri Kranjski stari ob.

včeraj dne 6. julija ob 4. uri popoldne nenadoma v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v ponedeljek dne 8. julija ob 1/4 uri iz hiše žalosti Pod Rožnikom št. 208 na pokopališče k Sv. Križu.

Pod Rožnikom - Ljubljana, dne 7. julija 1912.

Pavla Cacak roj. Fritsch, soproga. Franci Ecki Cacak, sinček, Josipina Cacak, mati, Vilhelm, Emilija in Margareta Cacak, bratje in sestre.

Prvi kranjski pogrebni zavod Fr. Doberlet.

Zahvala.

Ob bridki izgubi našega nepozabnega soproga, brata in strica, gospoda

Josipa Ocvirka

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, dalje mesarski zadrugi, pevskemu društvu »Ljubljanski Zvon«, prečastiti šentpeterski duhovščini, kakor tudi vsem darovalcem krasnih venecv našo najiskrenejšo zahvalo za udeležbo pri pogrebu.

Žalnočča rodbina.

Krojno risanje

po najnovejši in praktični metodi podučuje

Roza Medved, Mestni trg št. 24

Istotam se sprejmejo tudi

vajenke za damsko krojaštvo.

Kavarniški

učenec

se takoj sprejme.

Vprašati je v kavarni »Central« v Ljubljani.

O. Bračko

Ljubljana, na Dunajski cesti št. 12

priporoča prave francoske parfume,

hegato zalogo rokaic

in vse v to stroko spadajoče predmete v najvišji kakovosti. Vnajna naročila točno in solidno.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Dalnogleda, toplotmere, in zrakomere vseh vrst.

Očala, ščipalniki natančno po zdravniškem receptu.

Cenike pošiljam na zahtevo zastonj in poštine prosto.

— 580 —

— Da, da ti menili mi ugajajo! Gotovo me ozdravijo, pri parkljih, pri črevih. Pri katerih črevih že, častiti?

— Pri hudičevih, sire! je naglo odgovoril Brancaillon režeč se na vse usta.

— Sire, se je oglašil Bruscaille, resnično vas ozdravimo z gestami...

— Z gestami! Oh, ljubi moj, pustite geste! Sit sem že Lancelotovih in Tosantovih! Govorite rajši, kakor vajin brat, da se bom mogel smejeti! Ničesar nočem drugega od vas.

Brancaillon je postal na mah ponosen na svoj uspeh že je odprl usta, da odpošlje drugo serijo svojih molitvic, kar mu Bragaille stopi z vso silo s peto na prste, da je milo zajecal.

Odette je vznemirjena sledila celemu dejanju.

Gringonneur pa se je končno posrečilo, toliko privzdigniti kuto Bruscailleu, da je videl, kaj se skriva pod njo.

— Ah, ah! si je dejal. Taki torej so naši novi lečniki!

— Častiti, je dejal na glas, zdi se mi, da smo se večkrat videli?

— Mi in vi? je kriknul užaljeno Bruscaille, naš samostan je v bližini Toursa in prvič smo se sedaj napotili od tam v svet!

— Vaš samostan, ljubljeni pretkani je pri »Obešeni svinji«...

Tišina je zavladala.

Odette je stopila pred kralja, kakor bi ga hotela varovati pred nečim.

Gringonneur se je režal.

Kralj je zrl mračno.

— 577 —

Bruscaille, Bragaille in Brancaillon so bili peljani v lepo, prostrano sprejemnico, kjer je bilo zbranih okoli dvajset plemenitašev, med katerimi se je nahajal tudi vojvoda Bery.

V trenutku, ko je vstopila naša trojica, se je prikazal od druge strani kralj in smehljaje je dejal navzočim:

— Gospoda, blagovolite se odstraniti in nas pustite same s svetimj možmi.

Oči vseh so se sedaj vprle na menihe, ki so skrivali obraze globoko v kapucah. Brancaillon se je čudno izvezal v množici s svojo visoko postavo. Bil je za glavo višji od vseh in njegova široka pleča so kar najmanj spominjala na dolgoletnega prebivalca revnega samostana. Bruscaille se je oziral po navzočih in njegove oči so se srečale z Berryjevimi, ki je sumljivo opazoval prišlece in se čudno smehljajal.

— Hm! je pomislil vojvoda, glavo bi stavil, da imata tu vmes kraljica in moj ljubi bratranec svoje prste. Pa kaj me briga.

Priklonil se je pred kraljem in je dejal glasno:

— Sire, dal Bog, da vam prinese ti mo, zje ozdravljenje, da bo njih molitev izdatnejša in uspešnejša od molitve Tosanta in Lancelota!

Plemstvo se je polagoma porazgubilo, Ostali so le kralj, Odette, Gringonneur in naša trojica.

Bruscaille je gledal Odette in je zamrmral:

— Ta bo bržčas tista, katere se moramo paziti in ki ji moramo reči...

Hiša Saint-Pol.

118

Specialna trgovina
finih ročnih del
TONI JAGER
v Ljubljani, Židovska ulica 5.
Predtiskarija. — Tamburiranje. — Mon-
tiranje. — Plisiranje.

Štampilje
vseh vrst za urade, dru-
štva, trgovce itd.
Anton Černe
graver in izdelovatelj
kavčkovih štampilj.
Ljubljana, Stari trg št. 28.
Ceniki franco.

Tvrška Bilina & Kaseh nasi. Priporoča svojo veliko zalogo glaze in raznovrstnih
drugih rokavic, modno blago, parfumerijo, galanterijo,
ročna dela, izdelovanje vseh vrst prevlečenih gumbov,
kakor tudi vse kirurške potrebščine kline pasove,
ravnodržalec itd. po najnižjih cenah. Snaženje vseh
vrst rokavic. Moderna predtiskarija. Postrežba točna
in solidna. Vnanja naročila se točno izvršujejo. 134

M. Schubert
Ljubljana, Židovska ul. 5

IV. RAVNIHAR, urar, trgovec z zlat-
nino in srebrnino **Ljubljana**
Sv. Petra cesta štey. 44.
Ker sem z večjo švicarsko tovarno ur stopil v ožjo trgovsko zvezo, mi je mogoče
postreči slav. občinstvu z najfinjšimi precizijskimi švicarskimi urami s svetovno zna-
nimi znamkami n. pr.: Glashütte, Schaffhausen, Omega, Seiland Intakt itd. po naj-
nižjih cenah. — Za vsako pri meni kupljeno kakor tudi popravljeno uro jamčim —
Lastna delavnica za po-čila in vsakovrstna v mojo stroko spadajoča nova dela. —
Postrežba točna in cena.

JULIA ŠTOR — Ljubljana —
Prešernova ulica štey. 8.
največja zaloga moških, de-
čjih in otroških čevljev, čevljev
za kavalierje in pri-
gošterskih gorskih čevljev.
Elegantna in jako okrasna tovarna
po vseh cenah.

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.
naznanja
okasijsko prodajo
poletnih oblek in slamičkov za gospode in dečke, ter poletne damske kon-
fekcije z globoko reduciranimi cenami.

Najfinjši
SPIRIT
iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po
nizki tovarniški ceni veletrganja 250
M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Del. glavica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad
K 8,000.000. K 800.000.
Stritarjeva ulica štey. 2, (lastna hiša)
Podružnice v Spljetu, Celoveu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju in agencija v Gradežu.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih
4 1/2 %

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah
JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHLER, Kongresni trg.
ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUŠNIK, Rimska cesta.
UŠENIČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIZAJ, Sp. Šiška.
WISIAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREJO, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica.
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANŠEK, Tržaška cesta.
JEZERSEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
ŠTRKOVIČ, Dunajska cesta.
ŠTRAUS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmerih cenah.
Zaloga županiških in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:

Dunaja . . .	12-55	3-16	4-48	5-55	9-56	12-47	5-21	8-58	5-31
Trsta . . .	12-02	4-09	9-04	11-21	2-51	6-17	9-47	11-45	
Trbiža . . .	7-23	9-51	11-14	4-20	7-59	8-15	11-33		
Kamnika . . .	6-42	11-00	2-41	6-15	10-30				
Rudolfovega . .	8-59	3-00	9-13						
Kočevja . . .	8-59	3-00	9-13						
Vrhnike . . .	6-38	10-36	7-23						

* Brzovlak. ** Voz ob nedeljah in praznikih.

Odhod vlakov iz Ljubljane proti:

Dunaju . . .	12-08	12-18	4-39	7-30	11-26	3-11	6-32	9-53	10-43
Trstu . . .	1-20	3-22	5-13	6-03	10-02	1-09	5-41	8-28	
Trbižu . . .	1-47	6-52	9-09	11-30	3-32	6-35	10-00		
Kamniku . . .	7-27	11-50	3-12	7-15	11-00				
Rudolfovem . .	7-32	1-31	7-44						
Kočevju . . .	7-32	1-31	7-44						
Vrhniki . . .	7-35	1-18	8-10						

* Brzovlak. ** Voz ob nedeljah in praznikih. † Od 26. maja oziroma 1. julija.

— 578 —
— Stopite bližje častiti, stopite! jih povabil kralj.
Stopili so torej naprej, držali se v eni vrsti, kakor pred vojvodo in so vsi hkratu pozdravili.
Kralj jih je začuden pogledal.
Bruscaille se je takoj zavedel in prekril roke na prsih. Bragaille in Brancaillon pa sta strmela v kralja vsa zbegana.
Trenutek je bil kočljiv. En zlog, en krik, en gib in razkrinkani bi bili, popadeni in peljani na morišče... Pa morebiti jih je ravno velika razburjenost branila pred nevarnostjo. Videlo se je, da so v veliki zadregi, kar ni moglo biti nič čudnega.
Častite jih je motrila bleda in zamišljena in je skušala razbrati raz njih obraze, ali niso tudi ti trije tu, le da prepadajo kralja, da ga ubijejo, zastrupijo?
Gringonneur se je kazal tudi skrajno malomeja; vtil se je okoli njih kakor maček, spredaj se jim je globoko priklanjal, zadaj jim je pa kazal jezike in slednjič se je celo predrznil privzdigniti Brancaillonu kuto, da bi zasledil kaj sumljivega.
— Ne dotikaj se me, je siknil Brancaillon in siknil nadležnega močno po prstih.
— Oh, oh, je vzkliknil Gringonneur in si mel udarjeno mesto, tako je udaril, kakor bi sam Ahil. Telemonov sin ne morel boljši!
— Ahil? se je takoj obregnil Brancaillon kar priče al.
— Kako se imenujete častiti? je vprašal v tem trenutku kralj.

— 579 —
Naklonili so se vsi trije hkratu in se potrkali po trebuhu.
— Sire, jaz sem brat Bruscaille, sloviti Bruscaille, ki je izgnal že petnajst demonov iz srca in trebuha različnih obsed. lev.
Ob imenu Bruscaille je kartopisec nastavil ušesa.
— Sire, jaz sem brat Bragaille, (Gringonneur je pridružno vzkliknil), znameniti Bragaille, ki je ozdaval trinajst norih le da im je položil roko na glavo.
— Bragaille? je zaklical kralj, kako imet In vi?
— Sire, jaz sem brat Brancaillon, (oni so, je zašepetal kartopisec), slavni Brancaillon, ki s pestjo pobije bika... ne, pardon, ki izprazni meh... hudičevi parklji... oh, vražja čreva... strela peklenska!...
Ubogi Brancaillon je bil pozabil na lekcijo. Ustavil se je poteč, ves prestrašen. Tovariša sta prišla v strašno zadrego. Brancaillon ga je polomil in vislice im ne uidejo...
Pa glej!
Kralj je izbruhnil v pretresljiv smeh. Ne da bi se čutil užaljenega nad Brancaillonovim kletvicami, se je nasprotno kehljal iz celeg srca. Te vrste menih mu je bil silno všeč in vzkliknil je:
— Brancaillon! Kako resnično nemško ime! Bruscaille, je zelo lepo, Bragaille še lepše, pa Brancaillon! In te molitvice, ti oremusi! Kako je dejal? Vražja čreva? Hudičevi parklji?
— Zopet je prasnil v smeh. Že dolgo se ni smejal tako od srca, klical je:

„Dan“ je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.
„Dan“ je najbolj informirani slovenski dnevnik.
„Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.
„Dan“ je najodločnejši neodvisni jutranji list.
„Dan“ je najcenejši napredni dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinajev, s pošto mesečno le K 1-70.
„Dan“ je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

Učiteljska tiskarna
priporoča v nakup vsemu učitelstvu, vsem učiteljskim društvom in vsem okraj. učiteljskim knjižnicam
po vsebini in opremi krasno Ganglovo knjigo:
Beli rojaki.
Elegantno vezana knjiga stane 3 K, — broširana 2 K 60 vin., s poštnino 26 vinarjev več
Naroča se v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.